

בבית המשפט העליון

ע"פ 6336/14

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

המבקש: מיכאל עצמון

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין של בית המשפט המחוזי
בירושלים (כב' השופטת א' נחליאלי-חיאט) בת"פ 5293-03-
14 מיום 12.8.2014

תאריך הישיבה: י"ב בשבט התשע"ה (01.02.2015)

בשם המבקש: עו"ד מורן כרמון

בשם המשיבה: עו"ד תומר דגני; עו"ד הילה כהן

החלטה

1. ביום 15.6.2014 הרשיע בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופטת א' נחליאלי-חיאט) את המבקש, לפי הודאתו, בסיוע לעבירה של צד להסדר כובל בנסיבות מחמירות לפי סעיף 47(א)(1) לחוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח-1988, בצירוף סעיפים 4, 2(א), 2(ב)(1), 2(ב)(3), 2(ב)(4) ו-47א לחוק זה, וכן בצירוף סעיף 31 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. ביום 12.8.2014 דחה בית המשפט את הבקשה לביטול הרשעתו של המבקש וגזר עליו עונש של חודשיים מאסר בפועל אותם יישא בדרך של עבודות שירות; שלושה חודשי מאסר על תנאי בתנאים שפורטו בגזר הדין; וקנס בסך של 50,000 ש"ח, שישולם בעשרה תשלומים חודשיים בסך 5,000 ש"ח החל מיום 10.11.2014.

2. ביום 14.1.2015 הגיש המבקש ערעור על הכרעת הדין ועל גזר הדין לבית משפט זה. ביום 27.1.2015 הגיש המבקש בקשה לעכב את ביצועם של עונש המאסר בדרך של עבודות שירות ושל רכיב הקנס. יוער כי עד כה שילם המבקש שלושה

תשלומים מתוך הקנס כך שהבקשה דנן נוגעת לעיכוב יתרת התשלומים בלבד, בסך של 35,000 ש"ח. המבקש צירף לבקשתו את תגובת המשיבה, שלפיה היא מסכימה לבקשה לעכב את ביצוע עונש המאסר בדרך של עבודות שירות. נוכח הסכמת הצדדים, הוריתי ביום 28.1.2015 לעכב את ביצוע עונש המאסר בפועל בדרך של עבודות שירות.

3. אשר לקנס – לטענת המבקש, עורך דין במקצועו, מאז הגשת כתב האישום נגדו נפגעה קשות פרנסתו, כך שלמרות פריסת הקנס לעשרה תשלומים, הוא יתקשה להמשיך ולעמוד בתשלום החודשי בסך 5,000 ש"ח. המבקש ציין כי בעקבות הרעת מצבו הכלכלי העתיק את מקום מגורי משפחתו וילדיו עברו לבית ספר חדש. כמו כן, המבקש טוען כי יש להתחשב בכך שהוא לא קיבל כל טובת הנאה כספית מהעסקה נושא כתב האישום. אשר לסיכויי הערעור – מוסיף המבקש כי בערעורו הוא מבקש לחזור בו מהודאתו ולהחזיר את הדיון לבית המשפט קמא כדי לברר אם התקיים היסוד הנפשי הנדרש להרשעתו. במצב דברים זה, שבו הסעד המבוקש בערעור עשוי להביא לזיכוי – טוען המבקש כי יש לעכב את ביצוע גזר הדין. בדיון שלפניי, ציינה המשיבה כי דרך המלך לסייע למצוקתו של המבקש בעמידה בדרישות התשלום היא על ידי פנייה למרכז לגביית קנסות בבקשה מתאימה.

4. לאחר ששקלתי את נימוקי הבקשה והאזנתי לטיעוני הצדדים בדיון שהתקיים לפניי, הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להידחות. בקשה לעיכוב ביצוע של קנס דומה באופייה לבקשה לעיכוב ביצוע פסק דין כספי בהליך אזרחי. התנאים המצטברים לקבלתה של הבקשה הם כי סיכויי הערעור גבוהים, וכי מאזן הנוחות נוטה לטובת המבקש, במובן זה שאם לא יעוכב הביצוע, ייגרם לו נזק בלתי הפיך (ראו למשל ע"פ 4916/12 מוראדי נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (30.10.2012)). בענייננו, מאזן הנוחות נוטה לדחיית הבקשה, וזאת גם מבלי שאדרש לסיכויי הערעור. בית המשפט קמא שמע את עדותם של המבקש ואשתו בנוגע למצבם הכלכלי במסגרת הטיעונים לעונש והחליט לפרוס את תשלום הקנס לעשרה תשלומים. המבקש לא הראה כי אם לא יעוכב ביצוע תשלום הקנס ייגרם לו נזק בלתי הפיך ואף לא הציג נתונים קונקרטיים לתמיכה בבקשה מעבר לטיעון כללי שהושמע גם בבית המשפט המחוזי. כמו כן, בפסיקתנו כבר הוטעם כי נקודת המוצא היא כי תשלום קנס לטובת המדינה הוא אינו בלתי הפיך וניתן להשיבו אם יתקבל הערעור (ע"פ 3071/13 מלכה נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (6.5.2013) (להלן: עניין מלכה); ע"פ 5204/13 אבוטבול נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (30.7.2013)).

5. בצד האמור, פתוחה לפני המבקש הדרך לפנות בבקשה למרכז לגביית קנסות לפי סעיף 5ב(א) לחוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995, שלו הסמכות המינהלית לפרוס או לדחות את תשלום הקנס, בין היתר בשל נסיבות אישיות מיוחדות של החייב המצדיקות זאת (ראו למשל עניין מלכה, שס; בש"פ 10616/05 אגא נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (30.11.2005); ע"פ 7176/04 תלמי נ' מדינת ישראל, פסקה 22 (2.2.2006)). למותר לציין שאין בדברים אלה משום נקיטת עמדה לגופה של בקשה מסוג זה, ככל שזו אמנם תוגש.

הבקשה נדחת אפוא.

ניתנה היום, י"ג בשבט התשע"ה (2.2.2015).

ש ו פ ט